

[**Hanne Reintoft.**]

betales over 40 kr. om dagen, hvis det er nødvendigt med husmoderafløsning hele dagen. Hvis f. eks. en gift kvinde, der modtager lønarbejdedagpenge, bliver syg, vil betalingen for assistancen nogenlunde være som hendes sygedagpenge; det vil altså reelt sige, at hun mister sin erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Jeg ved fra mit arbejde, at den høje betaling meget ofte afholder familier fra at modtage denne form for hjælp, selv om den er lægeordineret og absolut påkrævet. En dygtig socialrådgiver kan godt finde en smutvej i andre love, f. eks. i børne- og ungdomsforsørgsloven; men det er jo ikke altid, folk kan få den assistance til at få anvist, hvordan de skal klare sig.

Vi vil også finde det vigtigt, at husmoderafløsere og hjemmehjælpere uddannes så godt som muligt og i så høj grad som muligt er i kontakt med det øvrige sociale team i kommunen. Derfor må der drages omsorg for bedre ansættelsesvilkår. Mange husmoderafløsere er ansat på meget løse vilkår. De er ikke sikret en fast månedlig indkomst, og deres arbejdstid er meget svingende. Mange, ikke mindst hjemmehjælperne, arbejder under et meget stærkt tidspres, fordi de skal nå at besøge så mange hjem om dagen. Alle disse vanskeligheder gør tilgangen til arbejdet for ringe, ligesom vi alle ved, at jo bedre arbejdsvilkår der bydes, des mere kvalificerede ansøgere kan man påregne. Og jeg vil meget gerne understrege, at kvalifikationer er nødvendige til dette arbejde, som de er det til alt socialt arbejde, selv om man ynder at sidde det overhørig.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgård): Jeg kan også om dette lovforslag på socialministerens vegne takke for principiel tilslutning. De spørgsmål, der har været rejst, egner sig vist bedst til behandling i et udvalg, og der er da også kun et enkelt spørgsmål, jeg er blevet stillet direkte over for. Det var fru Lis Groes, der spurgte, hvordan egentlig den nærmere lønfastsættelse for husmoderafløsere og hjemmehjælpere fandt sted; det så ud til at ske ved drøftelse mellem en række ministre, og det fører som bekendt sjældent til noget godt. Det er vel sådan, at det er kommunerne, der fastsætter lønnen for husmoderafløserne og hjemmehjælperne. Det,

der skal tages stilling til af socialministeren efter drøftelse med andre, er spørgsmålet om, inden for hvilken beløbsgrænse, altså hvilken fiktiv lønhøjderefusion, kommunernes udgifter til husmoderafløsere og hjemmehjælpere kan finde sted, og det er i og for sig noget andet.

Mange af vanskelighederne på området udspringer vel af den store og meget beklagelige mangel på husmoderafløsere og hjemmehjælpere, og spørgsmålet om, hvor store krav man skal stille til uddannelse, og hvilken betryggelse i ansættelsesforhold man skal give, må vel ses ud fra det synspunkt, at man i hvert fald ikke skal skærpe den mangel på husmoderafløsere og hjemmehjælpere, der i forvejen er, men tværtimod se at få den afhjulpet.

Gunhild Due: Jeg vil nu fastholde, at bedre uddannelse og større tryghed i ansættelsen absolut må fremskaffe flere husmoderafløsere.

Så vil jeg gerne sige til fru Hanne Reintoft, at jeg vil fastholde min glæde over, at man nu giver mulighed for, at husmoderafløsere kan tage ud og afløse hos psykisk syge børn eller fysisk handicappede børn, for det ligger nemlig sådan, at når man mange steder ude i landkommunerne ikke kan få husmoderafløsere, er det, fordi de har for lidt at gøre. Man kan ikke garantere dem arbejde for den tid, de ønsker. Netop herved ville der så være en chance for, at man ligesom kunne udfylde deres arbejdstid på en virkelig god måde, og det kunne igen netop virke med til, at man fik flere husmoderafløsere. Jeg kender da også provinsbyer, hvor man har det samme problem; man skal altså ikke bare bedømme det ud fra København. Derfor kan det selvfølgelig være vældigt beklageligt, at man i mange af de store byer ikke har husmoderafløsere nok, og dér kan jeg godt se ordningen ikke kan komme til at fungere. Men der er mange steder, hvor den kan komme til at fungere, og det synes jeg man må understrege, så kommunerne ikke uden videre vrøvl bare lægger det til side og lader være med at reflektere over det.

Hanne Reintoft: Fru Gunhild Due og jeg er fuldstændig enige. Det eneste, det drejer sig om, er, at jeg ikke vil have, at man skal